

jako važna poročila. Prejel je srebrno svinčino 2. razreda.

Dragonec Moser Peter bil je kot konjenik neki patrulji dodeljen. Ko je bila ta mala četa od nekega močnega sovražnega infanterijskega oddelka hudo in nemadoma obstrelevana, morala je v diru (Galopp) se nazaj umakniti. Pri tem je povelnik padel raz konja, ki je brez jedzecka pobegnil. Dragonec Moser lvolil je konja ter ga v najhujšem sovražnem ognju svojemu poveljnemu vrnil, ki si je tako življenje rešil ali da ni bil vjet. Odlikovan je bil s srebrno svinčino 2. razreda.

Korporal Bradaschia Jozef je ponoči skozi patruljante kozake z veliko nevarnostjo prinesel svojemu poveljništvu važna poročila. Nekega dne zvečer je bil poslan z tako važnim poveljem na zborovališče. S sabo v roki se je moral preboriti skozi sovražne kavalerijske in infanterijske patrulje, kljub vsem zaprekam ispolnil je naloženo povelje temeljito in izvrstno. Kinča ga sedaj srebrna svinčina 1. vrste.

Rezervni vođnik Priberešek Anton dodeljen je bil poročevalnemu oddelku. Ta je imel spopad z močno sovražno koško patruljo, kojo so našinci premagali. V tem boju zapazil je Priberešek, kako sta se dva sovražnika v neko hišo potuhnila. Brez da bi čakal na povelje podal se je k dotočni biši, zapovedal Ronsoma, naj se udasta, kar sta tudi storila. To ujetje je imelo pa zaradi tega posebno važnost, ker sta Rusi izpovedala tajnosti, ki so bile za naše čete visoke važnosti. Priberešek se je tudi že preje večkrat kot vrl in neustrašen vojak izkazal. Diči ga sedaj srebrna svinčina 2. razreda.

Rezervni korporal Češek Jozef prideljen je bil nekoč neki patrulji. Ko je ta v bud topničarski ogenj zašla, ki jo je prisilil da se mora umakniti, zaostal je korporal Češek v nekem močvirju. Ko se je po celo trudnopolnem naporu izkobacal, je zapazil, da se je njegovemu tovarišu, rezervnemu korporalu Leisackerju enaka nesreča pripetila in da se ta klub vsemu prizadevanju ne more rešiti iz svojega nevarnega položaja. Češek vrnil se je takoj ter med stršnim pokanjem šrapnelov priskočil svojemu tovarišu na pomoč in rešitev se je tudi posrečila. V plačilo dobil je srebrno svinčino 2. razreda.

Korporal Ferjančič Valentin jahal je v svojem oddelku na patruljo čez neko močvirje. Pri tem pohodu je povelnik v močvirju obtičal. Ferjančič pa ga je izvlekel v nevarnosti izgube lastnega življenja iz njega ter ga tako rešil mučne smrti. Prejel je srebrno svinčino 2. razreda.

Stražmojster Abel Janez prinesel je važna poročila o sovražnih pozicijah skozi najmočnejši sovražni ogenj in sicer v najkrajšem času. Podeljeno je dobil srebrno svinčino 2. razreda.

Korporal Riegler Andrej in korporal Gajšek Janez zglasila sta vsakokrat, da že lita prostovoljno iti pred patruljami opazovati sovražnikovo gibanje. Prinesla sta vsakokrat važna poročila. Njuna neustrašenost in pogumnost bila je ostalemu moštvu v lep izgled. Dobila sta oba srebrni svinčini 2. razreda.

Stražmojster Reichard R. jahal je kot poveljnik patrulje naravnost v sovražne vrste, atakira koško četo, ki je bila dvakrat številnejša, ta ga obkroži, in vendar se mu posreči, da se s vsemi svojimi vojaki srečno prebije. Neko drugokrat jaha na čelu infanterijskega oddelka ter zadene ob železniškem nasipu na sovražnika, ki ga hudo obstreluje; klub temu

jaha čez železniški tir do nekega mlina in mosta naprej, sporoči poveljujočemu stotniku, da most ni zaseden, nakar ta istega zastražiti da, kar je bilo za poznejšo bojevanje velikega pomena. Srebrna svinčina 1. razreda kinči sedaj njegova hrabra prsa.

Sprememba v finančnem ministerstvu.

Geh. Rat Dr. v. Körber Dr. Ritter v. Bilinski
Zum Wechsel im österreich-ungar. finanzministerium.

Ta slika kaže podobi bivšega skupnega finančnega ministra dr. Leona viteza Bilinskoga (rozen v Zaloszczyki v Galiciji) ter njegovega naslednika, tajnega svetnika dr. Ernesta Körberja (rozen v Trentu na Tirolskem).

Nauk iz sedanje vojske.

Ta svetovna vojska je pokazala, kako potrebno da je, kmetijstvo v državi na tak način vzdrevati, da je ob času vojne potrebnih živil v lastni državi dovolj. Jako potrebna je postala sedaj preosnova v državne uprave, da postane ista ceneje in da bi se ogromni vojni stroški zamogli plati.

Kot dolgoletni, tiki opazovalec prišel sem do prepričanja, da se kmetijstvo samo s podporami ne more zboljšati, temu prizadeti si moramo, da tudi delavec kmetovanje začne ljubiti, ker je izključeno, da bi se zamoglo kmetijstvo brez kmečkih delavcev na višjo stopnjo povzdigniti.

Kmečkega delavca se je dosedaj malo upoštevalo; vzelo se ga je kot nekako potrebno zlo; država se je zaanj malo brigala in če je slednjič opešal, dala se mu je beraška palica v roke. V vsakem drugem poklicu se za starost skrbi, in s tega je tudi razvidno, zakaj si ljudje s kmetom tako radi kak drug poklic poštejejo. Pri kmečkem delu ostanejo le tisti, ki niso za kaj drugega porabni. Nasledki tega pa so, da so se v naših krajih tisoče in tisoče orarov rodovitnih njiv spremenili v travnike in gozde, skoz to se tisoče in tisoče žita (zrnja) manje pridelajo, da se zdaj proti preje tisoče in tisoče glav živine manje redi in je na tisoče kmetij izginilo, na in od katerih je preje tisoče zdravir in srečnih družin živel! — Ta svetovna vojna je nam prinesla dokaz, da se tista država, ki svojo kmetijstvo zanemarja, sama sebe uničuje, ker so gledi pridobite potrebu živil vsi stanovi od kmetijstva odvisni.

Ker nas v tej svetovni vojski naši sovražniki ne morejo premagati z orožjem, nameravajo nas izstradati; in sedaj kliče prebivalstvo mest in industrijskih (obrtnih) pokrajin: „Vlada, prekrbi nam najpotrebenjših živil! Vlada izdaja sicer raznolične ukaze, a ne more živil iz zemlje izphati ali zanemarjenega hipno popraviti.

Moralni bi zatorej, kadar čutimo bolečine v prsih, zbadanje v hrbitu, revmatične, protinske in nevralgične bolečine, pravočasno rabiti Fellerjev rastlinski esencni fluid z znakom „Elsafliud“, da zlo, če mogoče, zadušimo v kali. To se nam bo s tem staropreizkušenim sredstvom tudi labko posrečilo.

Sami smo se večkrat o tem prepricali in tudi mnogi zdravniki potrjujejo dobre uspehe Fellerjevega fluida z znakom „Elsafliud“. Gospod dr. Jožef Estmeister, Wildenau, pošta Asbach, piše, da je pri vsakdanjih molitvah zdravja Fellerjev fluid izborni služil. Gospod

Sedaj se je uresničilo, kar je gospod deželnobrambeni minister baron Georgi v državnem zboru rekel: „Ne zamoren se sprizniti z dobrovo živil za armado iz inozemstva, temuč hočem iste v službu vojske iz naše države imeti.“

Zaupljivo upamo, da se našim sovražnikom ne bo posrečilo nas izstradati, toda primanjkljivost živil je dokazala, da imajo vsi stanovi tehtni vzrok k povzroči kmetijstva po svojih močeh pripomoci; vlada pa bode imela nalog, da vpelje splošni glavni davek (morebiti po 2 kroni na glavo), iz kogor bi vsak delavec, ki nima svojega premoženja da bi se zamogel v starosti sam preživeti ali ki nima kakega penzionia po izpolnjem 60. letom svojega življenja dobival starostno preskrbo v znesku 20 kron na mesec, tisti pa, ki so bili zapojeni kot oskrbavatelji živine že po s ojem 55. letu imel to pravico in to zaradi tega, ker morajo ti le tudi ob nedeljah in praznikih opravljati svojo službo, medtem ko drugi počivajo.

Da se kmečki delavec zunaj na kmetib dokler se še mora gibati in lahkejša dela opravljati — z 20 kronami zamore preživeti, to dokazuje viteza P. t. l Tesendorfova ustanova. (Ritter v. P. t. l T. s. f. Stiftung) za stare in onemogle služabne z 20 kronami na mesec. S tem bi se zamogla tugeben do kmetijstva povekšiti.

Naloga vlade naj bi bila tudi, skrbeti za to, da mala kmečka poseta ne izginejo do zadnjega (v enotah velikih) in da tisti, ki si tako posestvo uredijo, ki bi zamoglo 5 oseb poštano preživeti — a ne črez 15 —, dobijo od poštne hranilnice potreben kapital na 3% izposojen proti dolgoletni amortizaciji in da so za dobro teh let prosti plačevanja hišno-razrednega in zemljščnega davka. Ta izpad zamogel bi se povrati s zvišanjem zemljščnega davka pri tistih, ki posedujejo na tisoče hektarov gozda; tisti pa ki obširne gozde zaradi svojega lovskega športa zagradijo, plačali naj bi davek, kakoršen je za parko predpisani.

Mali posestnik ne redi nam samo živino, on je tudi vzreditelj zdravega ljudskega zaraščaja, vzdržuje mesta in industrijske kraje, povrhu pa še odrajuje največ krvnega davka, ker daje državi najzdravejše in najkreplejše vojake; in zategatelj mora se ga v interesu države braniti. Ta naredba zabranila bi tudi ob enem izseljevanje v Ameriko, ker bi na ta način ljudje tudi doma zamogli se za svoje stare dni zasiguriti.

Da je preustroja državne uprave potrebna in da dobimo cenejo vlado, utemeljil je državni poslanec dr. Steinwender ter dokazal, da bi se dalo letnih dvesto milijonov kron prihraniti, ako bi Avstrija svojo upravo po vzgledu zvezne Nemčije prikrojila. Dokazal je tudi kot mož večšč kako se zamorejo neizmerni vojni stroški poplačati, brez da bi bil mali posestnik prizadet.

Ukaz c. k. štajerskega namestništva z dne 26. januarja 1915, drž. zak. št. 13, s katerim se prepoveduje obrtno pripravljanje peciva iz testa na drožah in maslenega testa.

Da se tudi za naprej nemoteno oskrbuje ljudstvo z moko, se na podlagi § 7 cesarskega ukaza z dne 20. aprila 1854, drž. zak. št. 96, ukazuje:

Za sedaj se prepoveduje obrtno pripravljanje peciva na kvasnicah in drožah v smislu Codex alimentarius austriacus (v katerih so kot glavne sestavine moka, mast, surovo maslo ali

dr. Kittel, Kralj, Vinograd, piše, da je Fellerjev fluid v svoji praksi rabil iz izbornim uspehom, in tako sodijo mnogi drugi zdravniki.

Pri trpljenju vsled prehlajenja in pri bočinalih vseh vrst je zanesljiv pomočnik in bi ga naši bralci morali vedno imeti v hiši, ker 12 steklenic stane samo 6 kron franko.

Tudi Fellerjeve odvajalne rabarbarske kroglice z znakom „Elsakroglice“, 6 škatljic za 4 K 40 vin, bi morali naši bralci za varstvo proti želodčnim težkočam, zagatenju itd. naročiti pri lekarju E. V. Feller, Stubica, Els. trg št. 241 (Hrvatsko).

Mali sovražniki.

Vkljub vsej človeški previdnosti, vkljub vsem modrim napravam sopil, nosu, ust, žrela in vratu, vendar premnogi majhni sovražniki v obliki prahu, bolezenskih kali in bacilov vdirajo v sopila. S temi malimi, ali zaradi njih neštevila prav nevarnimi sovražniki imajo naša pljuča noč in dan srdit boj. Da v tem boju zopet in zopet zmagamo, treba nam je zdravih prsi in se moramo vsaj na zunaj varovati bolečin in motenj